

מתניתין:

כל העושה מצוה אחת--מטיבין לו, ומאריכין את ימיו,
ונוחל את הארץ;

וכל שאינו עושה מצוה אחת--אין מטיבין לו, ואין מאריכין
את ימיו, ואינו נוחל את הארץ.

גמרא:

ורמינהי: אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה
והקרן קיימת לו לעולם הבא: אלו הן: כבוד אב ואם וגמילות
חסדים והכנסת אורחים והבאת שלום בין אדם לחבירו
ותלמוד תורה כנגד כולם.

אמר **רב יהודה**: הכי קאמר: כל העושה מצוה אחת יתירה
על זכיותיו מטיבין לו ודומה כמי שמקיים כל התורה
כולה.

מכלל דהנך אפילו בחדא נמי!

אמר **רב שמעיה**: לומר שאם היתה שקולה מכרעת.

וכל העושה מצוה אחת יתירה על זכיותיו מטיבין לו?
ורמינהו: כל שזכיותיו מרובין מעונותיו מריעין לו ודומה כמי
ששרף כל התורה כולה ולא שייר ממנה אפילו אות אחת.

וכל שעונותיו מרובין מזכותיו מטיבין לו ודומה כמי שקיים
כל התורה כולה ולא חיסר אות אחת ממנה.

אמר **אביי**: מתניתין דעבדין ליה יום טב ויום ביש.

רבא אמר: הא מני? **רבי יעקב** היא!

דאמר: שכר מצוה בהאי עלמא ליכא.

דתניא: **רבי יעקב** אומר: אין לך כל מצוה ומצוה

שכתובה בתורה שמתן שכרה בצדה שאין תחיית

המתים תלויה בה. בכיבוד אב ואם כתיב (דברים

ה): "למען יאריכון ימך ולמען ייטב לך", בשילוח

הקן כתיב: (דברים כב) "למען ייטב לך והארכת

ימים" הרי שאמר לו אביו עלה לבירה והבא לי

גוזלות. ועלה לבירה ושלח את האם ונטל את

הבנים ובחזירתו נפל ומת היכן טובת ימיו של זה?

והיכן אריכות ימיו של זה? אלא "למען ייטב לך"

לעולם שכולו טוב "ולמען יאריכון ימך" לעולם

שכולו ארוך.

ודלמא לאו הכי הוה!

ר' יעקב מעשה חזא.

ודלמא מהרהר בעבירה הוה!

מחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה.

ודלמא מהרהר בעבודה זרה הוה וכתיב (יחזקאל יד)

”למען תפוש את בית ישראל בלבם”.

איהו נמי הכי קאמר אי סלקא דעתך שכר מצוה בהאי
עלמא אמאי לא אגין מצות עליה כי היכי דלא ליתי
לידי הרהור?!!!

והא א”ר אלעזר: שלוחי מצוה אין נזוקין.

התם בהליכתן שאני!

והא אמר רבי אלעזר: שלוחי מצוה אינן נזוקין לא בהליכתן
ולא בחזירתן.

סולם רעוע הוה דקביע היזיקא וכל היכא דקביע
היזיקא לא סמכינן אניסא. דכתיב (שמואל א טז):
”ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני”

אמר רב יוסף: אילמלי דרשיה אחר להאי קרא כרבי יעקב
בר ברתיה לא חטא. ואחר מאי הוא?

איכא דאמרי כי האי גוונא חזא

ואיכא דאמרי לישנא דחוצפית המתורגמן חזא דהוה גריר
ליה דבר אחר. אמר: ”פה שהפיק מרגליות ילחך עפר”-נפק
חטא.

רמי רב טובי בר רב קיסנא לרבא: תנן: כל העושה מצוה
אחת מטיבין לו-עשה אין, לא עשה לא.
ורמינהי: ישב ולא עבר עבירה נותנים לו שכר כעושה
מצוה.

אמר ליה: התם כגון שבא דבר עבירה לידו וניצול הימנה.

כי הא דרבי חנינא בר פפי תבעתיה ההיא מטרוניתא. אמר
מלתא ומלי נפשיה שיחנא וכיבא. עבדה היא מילתא
ואיתסי. ערק טשא בההוא בי בני דכי הוו עיילין בתרין
אפילו ביממא הוו מיתזקי. למחר אמרו ליה רבנן: מאן
נטרך? אמר להו: שני נושאי קיסר שמרוני כל הלילה. אמרו
ליה: שמא דבר ערוה בא לידך וניצלת הימנו? דתנינא: כל
הבא דבר ערוה לידו וניצל הימנו עושין לו נס.